

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ФАРМАЦЕВТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА

Скіданов А.Г.

Науковий керівник: Лісна А.Г.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

yezjf@nuph.edu.ua

Вступ. Тенденції розвитку економіки України свідчать про наявність серйозних загроз для стабільного розвитку фармацевтичних підприємств (ФП). Нівелювання зростаючих загроз потребує створення внутрішнього механізму управління потенціалом ФП відповідно до потреб фармацевтичного ринку та з урахуванням цілей довгострокового соціального та екологічного розвитку.

У сучасному світі концепція сталого розвитку набуває все більшого значення в управлінні ФП. Вона передбачає створення такої системи управління, яка збалансовано узгоджує економічний, екологічний та соціальні напрями розвитку ФП.

Мета дослідження. Аналіз методичних засад сталого розвитку ФП.

Матеріали та методи. Абстрактно-логічний; монографічний і системного аналізу, порівнянь тощо.

Результати дослідження. Як свідчать результати проведеного аналізу літературних джерел, сталий розвиток – це концепція управління ФП, яка в умовах складності та багатофакторності зовнішнього середовища, обмеженості природних ресурсів, зростання ролі людського потенціалу передбачає вплив на нарощування економічного потенціалу ФП та рівень соціального розвитку з одночасним забезпеченням природозберігальних технологій.

Важливою умовою сталого розвитку є гнучкість системи управління – здатність реагувати на зміни завдяки коригуванню набору управлінського впливу та спрямовувати систему до рівноважного стану.

Складовими частинами сталого розвитку є:

- економічний розвиток: нарощування економічних індикаторів;
- соціальний прогрес: компетентнісний рівень персоналу, рівень заробітної платні порівняно з ринковим, дотримання прав людини, інвестування в некомерційні організації;
- екологічна безпека: впровадження бережливих технологій, управління життєвим циклом продукту, зменшення шкідливих викидів, відтворення природних ресурсів.

Особливої важливості набуває розроблення методичного підходу до управління сталим розвитком ФП. Процес управління сталим розвитком ФП має бути цілісним та системним, що дозволить реалізовувати ефект синергії, та складається з таких етапів, як:

1. Діагностика поточного стану розвитку ФП.
2. Визначення місії розвитку ФП. Місія повинна узгоджувати такі складники, як: зростання економічного потенціалу, забезпечення якісних засад соціального складника, збереження природного середовища.
3. Розроблення сценаріїв досягнення складників місії: цілей економічного, соціального та екологічного розвитку.
4. Моделювання розвитку ФП, яке полягає в розрахунку прогностичних показників реалізації сценаріїв розвитку та порівнянні їх із цільовими.
5. Вибір найбільш ефективного напрямку розвитку економічної, екологічної та соціальної складових підсистем ФП.
6. Вибір інструментів стимулювання сталого розвитку.

7. Реалізація та контроль ефективності сталого розвитку ФП.

Складовими частинами механізму стимулювання сталого розвитку є такі інструменти: інвестиційні – інвестиційні ресурси та програми; інституційні – національні механізми та правові норми підвищення потенціалу сталого розвитку; податкові; інноваційні – підвищення ефективності використаних ресурсів.

Модель формування потенціалу сталого розвитку ФП наведена на рисунку.

Досягненню цілей сталого розвитку сприяють фактори зовнішнього та внутрішнього середовища та їх ефективне використання.

Рисунок. Модель формування потенціалу сталого розвитку ФП

Реалізація стратегії сталого розвитку надає низку важливих переваг ФП: підвищення рівня конкурентоспроможності ФП; зростання рівня стійкості ФП в довгостроковій перспективі та здатності протидіяти зовнішнім ризикам; зростання рівня фінансових результатів, зростання ефективності; дотримання високого рівня якісних показників; соціальна привабливість ФП для працівників; позитивний вплив на екологічний розвиток країни; зростання репутації ФП; зростання рівня інноваційності та інвестиційної привабливості ФП.

Висновки. Таким чином, концепція сталого розвитку ФП вимагає збалансованості та системного підходу до трьох складових частин: економічної, екологічної та соціальної. Перехід до сталого розвитку потребує глибокого аналізу проблем та моделювання шляхів їх вирішення, які базуються на розвитку потенціалу ФП з одночасним забезпеченням якості суміжних сфер: соціальної та екологічної. У результаті проведеного дослідження встановлено, що методичний підхід до забезпечення сталого розвитку ФП передбачає глибоку діагностику стану ФП, визначення його місії з деталізацією на цілі економічного, соціального та екологічного розвитку, розроблення сценаріїв досягнення цільових показників, вибір інструментів сталого розвитку та регулярний контроль ефективності та досягнення показників сталого розвитку.